

מסכת מקואות

פרק א משנה ד

נָפַל לְתוֹכָן מֵת, אוֹ שֶׁהֵלךְ בָּהֶן הַטָּמֵא, וְשָׁתָה טָהוֹר, טָהוֹר.
אֶחָד מִי גִבָּאִים, מִי בּוֹרוֹת, מִי שִׁיחִים, מִי מְעָרוֹת, מִי תַמְצִיּוֹת
שְׁפָסְקוֹ, וּמִקְוֹאוֹת שֶׁאֵין בָּהֶם אַרְבָּעִים סָאָה, בִּשְׁעַת הַגִּשְׁמִים
הַכֹּל טָהוֹר. פְּסָקוֹ הַגִּשְׁמִים, הַקְּרוֹבִים לָעִיר וְלַדֶּרֶךְ, טָמֵאִים.
וְהִרְחוּקִים, טָהוֹרִין, עַד שֶׁיִּהְיוּ רֹב בְּגֵי אָדָם: